

stwa, hodowli bydła, koni, owiec, trzody chlewnej i innych zwierząt użytkowych, hodowli i tuczenia ptactwa domowego tudzież hodowli innych ptaków oraz wydobywania torfu,

- 2) jedwabnictwa oraz upraw specjalnych: uprawy roślin przemysłowych (buraka, cykorii, ziemniaka przemysłowego itp), oleistych (rzepaku, rzepiku, maku), tytoniu i nasiennictwa tych roślin.

2. Przychody osiągnięte z działów specjalnych, określonych w ust. 1 pkt 1, nie podlegają doliczeniu do podstawy opodatkowania gospodarstwa rolnego w rozumieniu przepisów art. 8 ust. 2 dekretu o podatku gruntowym, a przychody osiągnięte z działów specjalnych, określonych w ust. 1 pkt 2 — jeżeli przychody te podatnik osiąga z dostaw na rzecz przedsiębiorstw gospodarki społecznej w ramach zawartych i wykonanych umów plantacyjnych (kontraktacji). Warunek ten nie dotyczy przychodów osiąganych z tych działów przez państwowe gospodarstwa rolnic.

§ 2. Zawiesza się na rok 1952 przepisy art. 8 dekretu o podatku gruntowym, dotyczące doliczenia do podstawy opodatkowania przychodów, osiągniętych przez podatników podatku gruntowego z innych źródeł, nie podlegających podatkowi obrotowemu, a mianowicie:

- 1) z przemysłu ludowego, domowego, chałupniczego albo rzemieślniczego, wykonywanego osobiście lub z udziałem członków najbliższej rodziny,
- 2) ze sprzedaży produktów leśnych lub łąkowych własnego zbioru, dokonywanego osobiście lub z udziałem członków najbliższej rodziny,
- 3) z wywózki drzewa z lasów państwowych.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do wymiaru podatku za rok podatkowy 1952.

Minister Finansów: *K. Dąbrowski*

222

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 14 lipca 1952 r.

w sprawie obniżenia podatku gruntowego dla członków zrzeszeń uprawy ziemi.

Na podstawie art. 13 ust. 1 pkt 1 dekretu z dnia 30 czerwca 1951 r. o podatku gruntowym (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 283 i z 1952 r. Nr 32, poz. 215) zarządza się, co następuje:

§ 1. Posiadaczom gospodarstw rolnych, będącym członkami zrzeszenia uprawy ziemi, przyznaje się na rok podatkowy 1952 ulgę w wysokości 30% tej części po-

datku gruntowego, która przypada z gruntów włączonych przez podatnika do wspólnej uprawy.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do wymiaru podatku gruntowego na rok podatkowy 1952.

Minister Finansów: *K. Dąbrowski*

223

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 14 lipca 1952 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie wykonania dekretu o podatku gruntowym.

Na podstawie art. 3 i art. 20 dekretu z dnia 30 czerwca 1951 r. o podatku gruntowym (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 283 i z 1952 r. Nr 32, poz. 215) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 30 czerwca 1951 r. w sprawie wykonania dekretu o podatku gruntowym (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 293) § 5 otrzymuje brzmienie:

„§ 5. 1. Obowiązek podatkowy ciąży na osobach fizycznych i na osobach prawnych:

- 1) które gospodarują na gruntach państwowych zarządzanych przez prezydium rad narodowych, instytucje

publiczno-prawne, przedsiębiorstwa państwowe lub przedsiębiorstwa, będące pod zarządem państwowym,

- 2) którym b. zarządy gminne (miejskie) lub prezydium gminnych (miejskich) rad narodowych oddały w gospodarowanie grunty prywatne, podlegające przymusowemu zagospodarowaniu na podstawie dekretu z dnia 30 marca 1945 r. o przymusowym zagospodarowaniu użytków rolnych (Dz. U. R. P. Nr 11, poz. 59),
- 3) którym jako bezrolnym, małorolnym i średniorolnym pozostawiono nienaruszone prawo użytkowania dóbr martwej ręki na skutek ważnie zawartych

- umów dzierżawy przed przejęciem przez Państwo nieruchomości ziemskich lub ich części na podstawie ustawy z dnia 20 marca 1950 r. o przejęciu przez Państwo dóbr martwej ręki, poręczeniu proboszczom posiadania gospodarstw rolnych i utworzeniu Funduszu Kościelnego (Dz. U. R. P. Nr 9, poz. 87),
- 4) którym pozostawiono w dotychczasowym użytkowaniu grunty, o które pomniejszono w drodze regulacji gospodarstwa nadane im w trybie dekretu z dnia 6 września 1944 r. o przeprowadzeniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. z 1945 r. Nr 3, poz. 13) oraz dekretu z dnia 6 września 1946 r. o ustroju rolnym i osadnictwie na obszarze Ziemi Odzyskanych i byłego Wolnego Miasta Gdańska (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 279),
- 5) którzy gospodarują na gruntach państwowych (poniemieckich, poukraińskich, poobszarniczych) bez aktu nadania lub bez umowy dzierżawy (użytkowania),
- 6) którym na podstawie umowy, zawartej przez prezydium gminnej rady narodowej oddano do zagospodarowania odłogi i inne nie zagospodarowane użytki rolne na okres co najmniej 3 lat.
2. Obowiązek podatkowy ciąży na osobach określonych w ust. 1 tylko za te lata podatkowe, w których użytkują (dzierżawią) one grunty."
- § 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1952 r.
- Minister Finansów: *K. Dąbrowski*

224

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 14 lipca 1952 r.

w sprawie obowiązku uiszczania przedpłat na podatek gruntowy przez podatników podatku gruntowego, osiągających przychody z furmaństwa.

Na podstawie art. 10 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 452) i art. 5 ust. 1 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. R. P. z 1950 r. Nr 56, poz. 506) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Podatnicy podatku gruntowego, wykonujący osobiście lub z udziałem członków najbliższej rodziny czynności furmaństwa na rzecz władz, urzędów, zakładów i instytucji państwowych oraz podmiotów gospodarki społecznej, obowiązani są do wpłacania w trybie § 4 przedpłat na podatek gruntowy.

2. Obowiązek wpłacania przedpłat na podatek gruntowy nie dotyczy przychodów osiąganych za wywózkę drzewa z lasów państwowych.

§ 2. Podstawę obliczenia przedpłaty stanowi suma każdorazowo wypłacona podatnikowi z tytułu lub na poczet należności za czynności furmaństwa z wyjątkiem przychodów wymienionych w § 1 ust. 2.

§ 3. Wysokość przedpłat wynosi 6% od podstawy obliczenia.

§ 4. Do obliczania i pobierania przedpłat obowiązani są, jako płatnicy, zleceniodawcy wymienieni w § 1 przy każdorazowej wypłacie z tytułu lub na poczet należności za czynności furmaństwa.

§ 5. 1. Pobrane przedpłaty (§ 1) płatnicy są obowiązani wpłacić na rachunek prezydium gminnej (miejskiej) rady narodowej właściwej według miejsca zamieszkania podatnika w terminach następujących: przedpłaty pobrane w czasie od 1 do 15 każdego miesiąca — do dnia 20 danego miesiąca, pobrane w czasie od 16 do końca miesiąca — do dnia 5 miesiąca następnego.

2. Płatnicy mają obowiązek prowadzenia ewidencji pobranych przedpłat oraz składania prezydium gminnej (miejskiej) rady narodowej przy wpłaceniu przedpłat wykazów, uwidaczniając w nich osobę podatnika oraz wysokość przedpłat i podstawę ich obliczenia.

§ 6. Przedpłaty dokonane na podstawie niniejszego rozporządzenia podlegają potrąceniu od rocznego wymiaru podatku gruntowego.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie w dwa tygodnie po ogłoszeniu.

Minister Finansów: *K. Dąbrowski*

225

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 14 lipca 1952 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie wykonania dekretu o zobowiązaniach podatkowych.

Na podstawie art. 12 ust. 3 i art. 13 ust. 4 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podat-

kowych (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 452) zarządza się, co następuje: